

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/4/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714010333
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714010333.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 05. februára 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

V. H.,

nar. XX.XX.XXXX v B. Z., trvale bytom E., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Žilina,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/190/2014 zo dňa 02. decembra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr.por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa odsudzuje podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 37 písm. m/, 38 ods. 2, 4, 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný V. H. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák., pretože dňa 21. mája 2014 v čase okolo 8.30 hod. pod vplyvom alkoholu, pri panelovom dome číslo XXXX, na sídlisku L. v Považskej Bystrici, pýtal od poškodeného F. S., bytom Považská Bystrica, peniaze so slovami „davaj mi euro na víno“, po čom poškodeného F. S. chytil pod krk a začal ho škrtiť a následne ako poškodený S. zo strachu vybral zo zadného vrečka nohavíc 1 Eur a toto mu odovzdal, ho škrtiť prestal.

Bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 4, 37 písm. m/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 4 roky a 8 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote písomne odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine, pričom obhajca namietal, že v tomto prípade miera ohrozenia osobnej slobody človeka a jeho majetku bola len málo významná. Obžalovaný aj poškodený

žijú dlhé roky v komunite, ktorí sú označovaní ako bezdomovci, pričom táto komunita si vybudovala vo vzájomných vzťahoch určité pravidlá správania, ktoré pri styku ľudí nepatriacich do tejto komunity by bolo možné charakterizovať ako konania v rozpore so zákonom. Medzi týmito ľuďmi pri odkázanosti na konzumáciu alkoholu, alkohol kupuje raz jeden, raz druhý a v tomto konkrétnom prípade bolo preukázané, že obžalovaný kupoval alkohol v predchádzajúcich dňoch a poškodený kúpil alkohol v deň, keď sa stal skutok. Obdobná komunikácia býva medzi bezdomovcami bežná, pričom väčšina konaní takejto intenzity by denno-denne napĺňala skutkovú podstatu trestných činov lúpeže, vydierania, krádeže, prípadne výtržníctva. U obžalovaného z hľadiska intenzity naplnenia znakov skutkovej podstaty s prihliadnutím na všetky subjektívne i objektívne okolnosti sa nejedná o naplnenie znakov trestného činu lúpeže, a preto obhajca navrhol, aby súd obžalovaného podľa § 285 písm. b/ Tr.por. oslobodil. Alternatívne obhajca navrhol prekvalifikovať konanie obžalovaného na trestný čin výtržníctva s uložením primeraného trestu.

Odvolanie doplnil písomne aj sám obžalovaný, pričom namietal, že na hlavnom pojednávaní pri výsluchu bol poškodený S. pod vplyvom alkoholu, tento oznámil údajnú lúpež až po troch dňoch. Ako mohol mať poškodený S. strach, keď ešte štyri hodiny potom požívali spolu alkohol. Svedok V. Q. nemohol počuť, čo hovoril obžalovaný poškodenému, keď bol otočený chrbtom a na vzdialenosť 25 metrov, pričom na ceste bol hluk. Sudca nevypočul svedka z polície Q. samostatne, pričom svedkovia S. a Q. sa na hlavnom pojednávaní dostavili až keď bol predvolaný príslušník polície. Obžalovaný mal za to, že súd nebral žiadne argumenty v jeho prospech, ale naopak všetko proti jeho osobe.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

K namietaným procesným chybám v odvolaní obžalovaného, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. V súdnej praxi sa vyskytujú prípady, kedy svedkovia z určitého sociálneho prostredia, ak sa vôbec dostavia na pojednávanie súdu, tak bývajú pod vplyvom alkoholu alebo aj drog. Nie vždy však ide o také ovplyvnenie svedka, že by nemohol vo veci vypovedať, pričom samozrejme súd pri hodnotení takýchto výpovedí musí brať do zreteľa aj „zistený“ stav ovplyvnenia svedka návykovými látkami alebo alkoholom. Nejde teda o procesnú vadu, ktorá by takúto výpoveď robila ako dôkaz nezákonným. Svedok F. S. pritom vypovedal na hlavnom pojednávaní prakticky rovnako ako v prípravnom konaní. Ďalej pokiaľ ide o poradie výsluchu svedkov, táto skutočnosť je na rozhodnutí predsedu senátu alebo samosudcu (§ 261 ods. 1 Tr.por.). Obžalovaný však mohol požiadať o zmenu poradia výsluchu svedkov. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 04.11.2014 pritom nevyplyva, že by obžalovaný tu v prítomnosti aj svojho obhajcu požiadal o výsluch svedka npor. V. Q., ktorý sa na toho hlavné pojednávanie dostavil. Ak teda na odročenom hlavnom pojednávaní dňa 02. decembra 2014 boli vypočutí svedkovia F. S., V. Q. a V. Q. v tomto poradí, samosudca nepochybil, pričom ani tu obžalovaný v prítomnosti svojho obhajcu nič nenamietal.

Ďalej k zistenému skutkovému stavu z pohľadu ďalších námietok obžalovaného V. H. uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Sám obžalovaný v prípravnom konaní výslovne dňa 23.06.2014 uviedol, že svedok V. Q. stál pri ňom a poškodenom, keď držal poškodeného pod krkom, teda že nebol nikde pri žiadnych košoch. Navyše senát odvolacieho súdu poukazuje aj na výpoveď obvineného dňa 25.06.2014 pred sudcom pre prípravné konanie (rozhodovanie o väzbe), kde obvinený výslovne uviedol: „ ... Mal som stravné lístky v hodnote 9 € a tieto sme spolu minuli a následne, keď sme prepili moje, tak som mu povedal, aby aj on dal na víno. To on nechcel spraviť, preto som sa zachoval, že som ho chytil pod krk a pýtal I €, ktoré mi však neskôr sám dal ...“

Aj z tejto výpovede obžalovaného potom jednoznačne vyplýva, že použil proti poškodenému násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čím naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. Že neišlo o násilie len menšej intenzity, ako to uvádzal v odvolaní obhajca, vyplýva z toho, že obžalovaného od poškodeného musel oddeliť svedok V. Q.. Taktiež sa nemožno stotožniť s názorom na nízku hodnotu napadnutého majetku poškodeného (1 €), čo by malo viesť súd k tomu, že v konaní obžalovaného neišlo o zločin lúpeže.

Úvahy obhajcu o spôsobe „komunikácie“ v skupine ľudí „bezdomovcov“ nie sú síce bezvýznamné, avšak ani v tejto skupine nemožno rezignovať na postihovanie závažných foriem trestnej činnosti, kam zločin lúpeže nepochybne patrí. Navyše pokiaľ sa obhajca v odvolaní domáhal hodnotiť stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť, k tomu odvolací súd pripomína, že pri zločinoch sa skúma len formálne naplnenie znakov skutkovej podstaty tohto druhu trestného činu.

Na druhej strane senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že obhajcom uvádzané okolnosti sú takého charakteru, že vo svojom súhrne umožňujú pri rozhodovaní o treste použiť ustanovenie § 39 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu. Tu sú potom na mieste úvahy obhajcu o tom, že v tejto sociálnej skupine je správanie sa jej „členov“ navzájom často na hranici slušnosti, nehovoriac už o zákonnosti (vulgárne výrazy, hlasný slovný prejav, drobné fyzické útoky). Takéto prejavy pritom spravidla nielen útočník, ale aj napadnutý nepovažujú za nič neobvyklé. V konečnom dôsledku aj poškodený F. S. po tom, čo na ňom bola spáchaná „lúpež 1 €“, naďalej s jej páchatelom konzumoval alkoholické nápoje. Poškodený pritom trestnú činnosť obžalovaného oznámil až po niekoľkých dňoch (v trestnom spise sa nachádza prvotný záznam zo dňa 10.06.2014), čo svedčí tiež o následku spáchanej trestnej činnosti na samotnom poškodenom. Preto uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov považoval odvolací súd za neprimerane prísne. Senát odvolacieho súdu z hľadiska individualizácie trestu dospel k záveru, že úmerný spáchanému skutku bude aj nepodmienečný trest odňatia slobody pod dolnou hranicou trestnej sadzby.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.